

VERSCHIJNT

alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage, per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijk 5.50.

DONDERDAG 1 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon,**
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels.
Voor elken regel meer.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van 1/4 cts. zegel
regt daaronder begrepen.

Wijziging der Postwet

IV.

Sedert de laatste jaren is het vraagstuk nopens den vrijdom, dien de postdirecteuren genieten, meermalen ernstig ter sprake gebracht, en algemeen — en niet ten onregte — was de verwachting, dat dit vraagstuk, bij de behandeling der herziening van de Postwet, aan eene eindelijke regeling zou onderworpen worden. Die verwachting werd met te meer grond gekoesterd, toen de Minister van Finantiën, op 13 December jl., meende, dat het misschien *overtollig* was, om reeds toen te antwoorden op de bedenkingen, met betrekking tot dit vraagstuk door den heer STORM v. 's GRAVENSANDE gemaakt, „want later zal bij de behandeling der voordragt tot herziening der postwet, die nog voor het einde van het jaar moet ingediend worden en die reeds bij den Raad van State is onderzocht, daartoe ruim gelegenheid bestaan.“ Intusschen, zes dagen later wordt het herzienings-ontwerp aangeboden, en geene enkele bepaling, wordt er, ter regeling van die zaak, in aangetroffen! De Regering is dus van meening, dat, ten deze, de bestaande orde van zaken moet worden gehandhaafd.

Wij zijn van een tegenovergesteld gevoelen. Het misbruik, dat thans bestaat, de ontduiking der wet, die tegenwoordig openbaar door alle postdirecteuren plaats grijpt, heiden moeten ophouden.

Volgens art. 25 der wet op de Posterijen, mogen de postbeambten *alleen ten behoeve van den Staat*, en dus niet tot bevordering van eigen voordeel, gebruik maken van het vrije vervoer van brieven en pakketten. En wat gebeurt dagelijks? De Postdirecteuren zijn niet slechts de grootste slijters van dagbladen; maar zij drijven een reëlen handel in boeken en tijdschriften. Zij ontvangen en verzenden boeken en pakketten *gratis*; en voeren *gratis* correspondentie over die onderwerpen van handel; maken gelden in natura, soms lijvige pakketten geldstukken, per post en *gratis* over. Daardoor wordt aan den boekhandel een groote slag toegebracht. Die handel gaat gedrukt door een patentbelasting; moet voor elke bestelling briefport betalen; kan zonder enorme kosten niet gebruik maken van den post voor de verzending zijner handelsartikelen; moet voor elk nummer van een dagblad port betalen enz. De Staat schenkt derhalve aan zijne ambtenaren een privilege, waardoor het den particulier onmogelijk wordt om met goed gevolg te concureren; ten koste van den particulier wordt den rijksambtenaar winsten bezorgd, die inderdaad strijdig zijn met art. 172 der Grondwet, dat elk privilege in zake belastingen verbiedt.

Wij zijn het met den Minister van Finantiën eens, wanneer hij (13 December) meende, dat men „hier de zaken wel moet onderscheiden, het belang van den boekhandel en het bezorgen der dagbladen.“ Met genoegen vernamen wij van den Minister, dat hij geloofde: „dat wat het belang van den boekhandel betreft, daaraan volstrekt niet eenig nadeel moet toegebracht worden door de ambtenaren der posterijen.“ (1) Wanneer dit de overtuiging is van den Minister van Finantiën — en uit de aangehaalde woorden zal wel niet anders kunnen worden opgemaakt — hoe komt het dan, dat diezelfde Minister zes dagen later een wetsontwerp aanbiedt, waarin niets wordt gevonden dat de strekking heeft, om den boekhandel, voor het vervolg, voor nadeel van de zijde der postdirecteuren te behoeden? Uit al hetgeen de Minister van Finantiën, op 13 December jl. gezegd heeft, blijkt duidelijk, dat het drijven van handel in boeken en tijdschriften en de vrijdommen, die de postdirecteuren daarbij genieten, door den Minister te regt beschouwd worden als nadeel toe te brengen aan den boekhandel; en nu vinden wij het allerzonderlingst, dat de Minister, die het nadeel erkent, die tevens verklaart dat zoodanig nadeel niet mag worden toege-

bracht; evenwel voorstelt om het verkeerde te bevestigen. Indien de Minister niet had toegegeven, dat er nadeel werd toegebracht; indien hij het geoorloofde van den gepriviligeerden handel had verdedigd: de handelwijze ware rationeel; maar van het oogenblik, dat het beginsel wordt toegegeven, is eene bestending van het erkende misbruik slechts toe te schrijven aan de werking der *tegenovergestelde rigting*, die, in alles, de handelingen in strijd doet zijn met de vooropgezette beginselen. — Naar onze meening behoort de Regering alsnog, en anders de Tweede Kamer, in het wets-voorstel eene bepaling te brengen, waarbij den Postbeambten verboden wordt in boeken of tijdschriften handel te drijven. Kan zoodanig verbod, uit de eene of andere hoofde, niet worden vastgesteld, dan moet, in ieder geval, bepaald worden, dat een postbeambte, handel drijvende in boeken of tijdschriften, — even als ieder ander particulier — onderworpen is aan het patent-regt en voor het vervoeren van handelsartikelen; het overmaken van gelden en het voeren van correspondentiën, betrekkelijk dien handel, geenerlei vrijdom geniet. Dan ontnemt men den postbeambte de gelegenheid niet, om nog iets te verdienen boven zijne jaarwedde; maar stelt hem tevens, in zake van belastingen, zoo als 't behoort, gelijk met iederen anderen particulier.

Wat den handel in dagbladen betreft: wij deelen in het gevoelen des Ministers, dat, in het belang van het publiek, die handel, ook voor het vervolg, aan de postbeambten behoort te worden toegestaan. Zoo men, in deze, de postdirectiën ter zijde stelde, wij gelooven, met den Minister, „dat het belang van het publiek er door zou lijden.“ Volkomen vereenigen wij ons dan ook met hetgeen de Minister dien aangaande opmerkte: „Dagbladen zijn voor ons eene behoefte geworden en het is ons vooral eene behoefte om ze zoo spoedig mogelijk te ontvangen. En nu geloof ik, dat geene inrigting zoo goed in staat is om aan den eisch van dezen tijd te voldoen, als de posterijen. Ik geloof dus, dat, wanneer men aan dat verlangen, dat nu van eenige kanten wordt te kennen gegeven, wilde voldoen, indien men de ambtenaren der posterijen verbood zich te belasten met het bezorgen der dagbladen, van de zijde der ingezetenen, van het groote publiek, waarvoor wij toch ook te waken hebben, meerdere klagten zouden opkomen dan thans, nu het aan de post-ambtenaren is overgelaten.“ (2) Maar wij kunnen het, daarentegen, volstrekt niet beamen, wanneer de Minister deze beschouwing laat voorafgaan van de opmerking, dat „de ambtenaren der posterijen daarvoor eenige emolumenten (moeten) genieten,“ indien onder deze emolumenten verstaan worden ongeoorloofde privilegiën.

Wanneer aan postbeambten wordt toegestaan den handel in buiten- en binnenlandsche dagbladen, dan staan zij, van wege hunne betrekking, ook zonder enig privilege hoegenaamd, in de meest gunstige verhouding tegenover den boekhandel. De relatien, die zij hebben, de spoed, waarmee zij de dagbladen ter hunner bestemming kunnen brengen, zijn voordeelen, die de boekhandel in ieder geval mist, en groot genoeg, om hen het grootste deel van het debiet te verzekeren, zoo als trouwens de ondervinding leert. De handel in dagbladen levert eene winst op, variërende tusschen 12½ en 20 procent; de postbeambte heeft daarenboven het voordeel, dat hij zijne kalanten door middel der brievenbestellers *gratis* bedienen kan, terwijl de boekhandel natuurlijk daarvoor loon moet betalen. Wanneer, derhalve, de privilegiën aan den postbeambte worden ontnomen, nog altijd zal hij een enorme winst kunnen behalen, en zich in veel gunstiger positie bevinden dan de particulier. Het is derhalve onnoodig en onregtvaardig, den postbeambte te schenken het bedrag van het port der dagbladen en hem vrijdom te verleen voor zijne correspondentiën enz. Deze, met het voorschrift der Grondwet strijdige privilegiën worden

door niets geregtvaardigd en behooren dan ook niet te bestaan. Het wenselijkst, het meest regtvaardige zouden wij achten, dagbladen, even als in Engeland, het port der dagbladen werd afgeschaff; maar moest dit port worden behouden, dan is ook niets billijker, dan dat elk dagblad port betale, onverschillig of het aan een particulier, dan wel aan een postbeambte geadresseerd zij. Dat, in ieder der beide gevallen, bovendien elke vrijdom van correspondentie moet ophouden, die niet in betrekking staat tot den dienst van den Staat, spreekt van zelf. Wij vertrouwen dan ook, dat, nu de herziening der Postwet in behandeling zal komen, de Tweede Kamer deze zaak voor goed, naar de eischen der billijkheid en het voorschrift der Grondwet, regelen zal.

En hiermede zijn, voorloopig, onze beschouwingen over de voorgestelde wijzigingen der Postwet afgelopen. Indien wij het door ons aangevoerde resumeren, dan komt ons oordeel hierop neder:

de twee groote wijzigingen, die voorgedragen zijn, dragen onze goedkeuring weg: namelijk, het doen vervallen van het port van 15 cents, en de meer vrijgevige berekening van het port naar het gewigt;

het voorgestelde art. 26 moet veranderd worden, in dier voege dat de handel niet, noodeloos, belemmerd worde in zijne, zoo noodzakelijke vrije beweging;

het tarief voor met geldswaarde bezwaarde, en als zoodanig aangegeven brieven behoort verminderd te worden, althans wat het vaste regt van 50 cents betreft; gelijke vermindering behoort te ondergaan de provisie, thans voor 't afgeven van postwissels bepaald;

de handel in boeken of tijdschriften moet aan postbeambten verboden worden, of althans moeten zij aan dezelfde lasten als ieder ander handelaar blijven onderworpen;

de handel in dagbladen mag hun blijven toegestaan, doch enkel onder voorwaarden, die de concurrentie van den particulier niet onmogelijk maken;

alle vrijdom voor onderwerpen, niet in betrekking staande tot den dienst van den Staat, moet ophouden; en eindelijk behoort, even als in Engeland, het port van gezegelde dag- en weekbladen te worden afgeschaff.

De 's Gravenhaagsche Nieuwsbode legt heden de verklaring af, „dat geen invloed, van welken aard ook,“ de pen der redactie bestuurt: ja dat zelfs geenerlei betrekking tusschen het departement van Finantiën bestaat. Het is ons, nog op dat oogenblik, zeer vreemd, maar toch aangenaam te vernemen; immers de verklaring strekt den Minister van Finantiën tot eer. Indien slechts van de verklaring van de Nieuwsbode niet worde, wat geworden is van de herhaalde verklaringen der Amsterdamsche.

Met onverdeeld genoegen lezen wij het getuigenis, dat iedereen weet, dat de Grondwet met een bepaald doel is opgericht. Dat is ook zoo. Dat doel straalt door elk Nummer heen; is herhaaldelijk in zoovele woorden geformuleerd, bijv. in Nis. 1, 28, 188, 498 enz.: het is: de verdediging en handhaving der Grondwet, waaronder wij leven, tegen reactionaire pogingen; het streven naar eene betere verhouding in de verdeling der belastingen; het opwekken en ontwikkelen van de intellectuele en materiële krachten der Natie; het erlangen van regt en gelijkheid voor allen.

„Even zoo is thans de Nieuwsbode, MAAR IN EENE ANDERE KLEUR, gevestigd,“ lezen wij vervolgens. Die verklaring is inderdaad verrassend; want tot dusver had de Nieuwsbode geen andere kleur, dan dat de opgaande zon steeds werd aanbeden, en hij, bij elke wisseling van Ministerie, de rol van den ezel vervulde, die den zieken leeuw beschimpte.

Welligt is die cameleons-kleur sedert Januarij afgelegd. Gaarne willen wij 't gelooven; maar zou de Nieuwsbode dan niet, om eenigermate geloof aan zijne verklaring te doen hechten, kunnen goedvinden, eens

(1) Bijblad, 1854—55, bl. 390.

(2) Bijl. 1854—55, bl. 390.

duidelijk *"het doel"* te ontwikkelen, waarmede zij *"thans, maar in eene andere kleur (dan de Grondwet)* is geveest. Ziet menüwsgierig zijn we vooral naar *"die andere kleur."*

Na deze opmerkelijke verklaring schrijft de *Nieuwsbode* een zeer lang artikel, om te betoogen, dat wij *"de zaken dikwerf verdraagen en verwarren."* In weinige woorden kunnen wij onze lezers als registers in het geschild op de hoogte der zaak brengen. Wij beweerden in No. 520, dat, wanneer de *Nieuwsbode* moest geacht worden de meening uit te drukken van het Ministerie, de aangekondigde voorstellen tot afschaffing van belastingen enkel zouden neerkomen *"op de afschaffing van den accijns op de rogge en daarmede verband houdende wijziging van den accijns op de tarwe."* Wij meenden voorts, dat, in dit geval, het Ministerie niet hooftgeen zou zijn met de meerderheid der Kamer, die, in een dezer dagen openbaar gemaakt verslag, had verklaard, dat zij van eene *gedeelte afzetting* van den accijns op het gemaal niets wil weten, *maar van de belasting in haar geheel.* Te gelijker tijd omdelsde die meerderheid evenwel het gevoelen der negen voorstellers in 1853 en der vijf voorstellers in 1854, namelijk, dat, wanneer nu de geheele belasting werd afgeschaff (nadat de begroting met drie millioenen verhoogd was); dat ook een equivalent moest worden aangenomen; want dat de schatkist geene 4 $\frac{1}{2}$ millioen verlies kon lijden, dank zij de administratie der *"tegenovergestelde rigting."*

De *Nieuwsbode* wil nu volhouden, dat tusschen het voortnemen der Regering en de meerderheid der Kamer *"volkomen homogeniteit"* bestaat. Wie, om zoodanige ongerijmdheid te betoogen, inderdaad *"de zaken verdradt en verwoerd,"* laten wij aan het oordeel onzer lezers over.

De *Nederlander* voert met de *Arnhemsche Courant* een strijd over de vraag: *Wat wil de heer GROEN VAN PRIJSTERER?*

Wij mengen ons in dien strijd niet, omdat wij de onvruchtbaarheid, op grond van eigene ervaring, durven voorspellen.

Maar voor wie de betrekking weet, waarin de heer GROEN tot de *Nederlander* staat, moet de volgende zondersinge uitdrukking in het oog vallen:

"De heer GROEN — blijkens het onbeantwoord laten van velerlei smaad — verlangt geen ijver van de *Nederlander* ter verdediging van zijn persoon; doch we mogen niet zwijgen, wanneer, in hem, de dierbaarste overtuigingen aangerand worden der christelijke historische rigting."

Immers, dan wordt toch de persoon met de rigting vereenzelvigd!

En de vraag van de *Arnhemsche Courant* is met juistheid gesteld, als die eenzelvigheid niet kan worden ontkend.

Is de *Nederlander* niet uitsluitend het voertuig, waardoor die rigting hare overtuigingen openbaar maakt, of liever haar belang tracht te bevorderen? Is zij niet het altaar, waarop zij de toejuiching harer aanbangers, als welgevallige offeranden aanneemt?

Een ongenoemde verdedigt, in eenige artikelen, die de *Nederlander* als ingezonden stukken plaatst, de *Regtsleer van Dr. STAHL* tegen de reoone van MR. VAN REESMA.

Opmerkelijk achten wij, dat tot nog toe die leer van het Natuurrecht hier te lande de belangstelling heeft getrokken van dilettanten; — met uitzondering van de hooggeleerden DE BOSCH KEMPER, OPZOOMER en JONCKBLOET.

En wij dan aan onze Rijsk-Hoogescholen geene leetstoffen in dat vak der regtsgeleerde wetenschappen?

Waarom worden geene stemmen gehoord van mannen, die als priesters der wetenschap boven anderen bevoegd kunnen worden geacht, om deel te nemen aan dien wetenschappelijken strijd?

Of wordt door menigeen, dien het aangaat, het hoogleraarambt gehouden voor eene sinecure?

Mogen onze aanstaande staatslieden tot hunne opleiding en vorming, onbekend blijven met de gewichtige vraagstukken van dezen tijd, die het Staats- en Volkrecht betreffen?

Ziedaar vragen, die in het algemeen belang wel een antwoord vereischen.

De *Gravenhagsche Nieuwsbode* heeft gewezen op den vooruitgang, die zich in de laatste 7 jaren heeft geopenbaard in de opbrengst van 's Rijsk middelen.

*Het verdient opmerking, dat de opbrengst in de laatste zeven jaren altijd klimmende is geweest.
*Rekent men dat zij hebben opgebracht in 1854 f 58,223,184.61
en in 1848 " " " " 56,499,599.09

*dan zijn zij in 7 jaren tijds voortgegaan. f 4,723,585.52.

Opmerkelijk evenwel is het, en dat schijnt over het hoofd te zijn gezien, dat niet alle middelen in dezen vooruitgang hebben gedeeld.

Wij willen dus een stap verder gaan, en nemen tot vergelijking de begroting der middelen voor 1850, waarvan de raming gegrond is op de werkelijke opbrengst van 1848, met de raming voor 1855, ons bepalande bij de hoofdsommen:

	1850.	1855.
Grondbelasting	f 8,350,000	f 8,420,000
Personael	5,800,000	5,600,000
Patenten	2,000,000	2,020,000
Suiker	450,000	921,375
Wijn	700,000	780,000
Binnenl. gedist.	2,550,000	2,655,000
Buitenl. " " " " " " " "	180,000	180,000
Geslagt	1,500,000	900,000
Zout	1,450,000	1,600,000
Zeepl.	815,000	825,000
Bier en azijn	300,000	300,000
Steenkolen	625,000	700,000
Turf	1,025,000	1,025,000
Gemaal	3,300,000	3,300,000

f 28,545,000 f 29,226,375

De vooruitgang had dus geenerlei betrekking tot de accijnsen op de voorwerpen van eerste levensbehoefte, zoo als: het gemaal en de turf. Die op de suiker en het zout is slechts een gevolg der gewijzigde accijns-wetten. Die op den wijn en het gedistilleerd is nog niet een bewijs van toenemende welvaart. Die op de personele belasting kan welligt worden toegeschreven aan de maatregelen, om deze belasting meer productief te maken.

Er is wel eens opgemerkt, dat de klimmende opbrengst der accijnsen door klimmende uitgaven achtervolgd wordt, en dat niets meer dan de heffing van belastingen op voorwerpen van verbruik geschikt is, om het cijfer van 's Rijsk behoeften gaandeweg te verhoogden.

Als een tegenhanger van het overschoone tafereel, dat de *Nieuwsbode* ons aanbiedt, wijzen wij op de cijfers der begrotingen van uitgaven, die ook in zijaren tijds zijn voortgegaan, als:

1847.	f 34,672,740.17	(werkelijk uitgegeven).
1851.	33,282,093.61	
1853.	34,091,304.69	toegestaan.
1855.	35,536,511.42	

In 1851 werd op de toegestane som bespaard f 1,550,277.64 en in 1853 — het Ministerie der *"tegenovergestelde rigting"* — slechts f 634,494.77.

Van 1850—1853 namen de uitgaven in dezelfde reden af als de inkomsten vermeerderden.

Nog iets. De werkelijke opbrengst over 1854 is f 58,223,184.61 de raming over 1855 slechts. " " 57,189,850.38

zoodat men, niettegenstaande het vooruitzicht van gestadige rijzing, die stoffe tot tevredenheid, tot be-aanmoediging geeft, nog f 1,033,334.22 $\frac{1}{2}$ gebleven is beneden de werkelijkheid.

Er blijft nog veel op te merken en te vragen over. De herziening der accijns-wetten op het zout en op de suiker is immers ook te beschouwen in verband met het bestaande belastingstelsel, als eene verbetering; zou eene bloote afschaffing der opcenten wel dezelfde uitkomsten hebben opgeleverd?

Als meerdere consumtie van gedistilleerd, niet als een bewijs van toenemende welvaart is aan te merken, wat is zij dan in verhouding tot het afnemend verbruik van tarwe en rogge?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Wat men voorspelde is geschied. Het Engelsche ministerie is gevallen, onmagtig om langer weerstand te bieden aan de slagen van alle zijden toegebracht. In de zitting van het Hoogerhuis van 30 dezer heeft lord Grey uitaanmerking van den betrouwenswaardigen toestand van het leger, voorgesteld, dat het geheele bestuur van den oorlog in een persoon zou worden vereenigd als een middel tot het verkrijgen van eenheid van handeling.

Na eene redevoering van den hertog van New-Castle, van lord Ellenborough en van den graaf Hardinge is deze motie echter ingetrokken.

In de zitting van het Lagerhuis heeft de heer Osborne bij de motie van den heer Roebuck de regering verdedigd. Hij schreef de plaats gehad hebbende rampen toe aan het stelsel van het samenstellen der kadets en de aanstelling van officieren op die groote schaal, bij wijze van commissie (het koopen) hier betrekking. Verder zonde hij, dat eene partiële hervorming hier niet voldoende was. Het

geheele stelsel moest noodzakelijk afgeschafft worden.

De heer Gladstone beschuldigde lord John Russell van staatkundige onbepaaldigheid.

De heer Sidney Herbert ontkent, dat het Engelsche leger voor Sebastopol zoo aanmerkelijk verminderd is. De heer d'Israeli zegt, dat het gedrag van John Russell eene deloyale intrigue is. Lord John Russell heeft hierop de beschuldigingen tegen hem ingebracht van zich afgeworpen.

Lord Palmerston beklaagde zich, dat het geheele ministerie als het ware op de bank der beschuldigen zat. Verder verklaarde hij, dat de hertog van New-Castle onrechtvaardig beschuldigd wordt.

Tot stemming overgegaan zijnde is in commissie de motie van den heer Roebuck, tot het bevoemen eener commissie van enquête aangenomen met 305 tegen 148 stemmen. Het ministerie is dus gestegen met eene meerderheid van 157 stemmen.

Toen de uitslag hiervan bekend werd, hadden er in het huis daverende toefrichingen plaats.

Men deelt als zeker mede, dat lord Palmerston eerste minister zal worden.

Zelden, gelooven wij, heeft zich eene zoo groote meerderheid tegen een Engelsch kabinet vertoond, en wij kunnen ons geen voorbeeld herinneren, dat bij eene stemming van zulk omvang zoo die teelef aanvallen waren.

De combinatiën, welke Zaterdag avond te Londen gevormd werden, en welke van dien aard schenen om de publieke opinie te kunnen bevredigen, worden thans bijna allen weder opgegeven. De *Times* herinnert zich thans — waarom niet vroeger? — dat lord Palmerston 71 jaren oud is en dat hij dus te zeer in ouderdom gevorderd is om eene hervorming te brengen in eene zoo moeilijke en ingewikkelde administratie als het Engelsch departement van oorlog. Dit blad geeft daarom de voorkeur aan lord Grey als minister van oorlog. Het acht lord Palmerston onnemen geschikt om in de tegenwoordige omstandigheden de betrekking van eerste lord der schatkist (hoofd van het kabinet) te vervullen.

Dit maakte de omverwerping van het geheele ministerie dadelijk zeer moeilijk.

Het verslag, dat de telegraaf mededeelde van de zitting van het parlement van eerpister avond is te kort om deswege in breedvoerige beoordeeling te treden. Het blijkt echter daaruit genoegzaam, dat de debatten het karakter van eene ministerieële, ja soups van eene persoonlijke worsteling hadden.

De afstreding van lord John Russell blijft bij voortdijing veel stof tot spreken en schrijven geven.

De *Times* heeft een juichtoon aan over de woorden (verschrikkelijk en hartverscheurend) door lord John gezegd toen hij den toestand van het Engelsche leger voor Sebastopol schetste. Dat blad ziet daardoor geregtvaardigd de klagen, waarmede zijne kolommen sedert twee maanden gevuld waren; maar het vraagt, waarom heeft lord John Russell de organisatie van het leger niet hervormd toen hij in 1848 en 1849 hoofd van het kabinet was, op een tijd toen men evenwel den oorlog of een inval vreesde?

De *Morning Chronicle* gaat verder; het beschuldigt lord J. Russell, dat hij door zijne afstreding — welke een protest tegen zijne ambtgenooten is — voor het oog van Europa eene vlek werpt op de waardigheid van Engeland, door aan de desorganisatie van zijn leger in zekeren zin een officieel karakter te geven. — De verklaringen van lord J. Russell, zegt dit blad, beteekenen niets; indien de overtuiging dat eene hervorming noodzakelijk is bij hem vast stond, dan had hij dit reeds in April van het afge-lopen jaar moeten doen; toen had het geneesmiddel nog uitwerking kunnen hebben. Maar wat deed hij op dat tijdstip? Hij gaf de gedenkstemmen van Fox uit.

De *Morning Chronicle* vindt het getrag van lord Aberdeen meer loyale en lofwaardiger, door hij de oppositie tegenstand durft bieden. Dit blad drukt dan ook den wensch uit, dat deze staatsman aan het bewind moge blijven. Het geeft daaraan de voorkeur boven een ministerie Derby. De benoeming van lord John Russell beschouwt het als onmogelijk. Er zijn, zegt dit blad, thans slechts twee kabinetten denkbaar; het een zamengesteld door den markies van Lansdowne, het hoofd der partij van de whigs, en het ander door lord Palmerston, de meest populaire man van geheel Groot-Britannie.

De *Morning Post*, het orgaan van lord Palmerston, jaakt natuurlijk om zijn patroon te believen, het getrag van lord John Russell. Het gelooft, dat lord John nooit zijn verlangen tot hervorming zou te kennen gegeven hebben, indien de motie van den heer Roebuck niet ware aangeboden. Het toekomstige ministerieële orgaan verzekert als een *quasi officieel* feit, dat lord Palmerston de hervorming van oorlog aanvaardt onder voorwaande dat hij het eesluitend beheer over de oorlogsangelegenheden zal hebben en dat alle ondergeschikte departementen worden opgeheven.

Over het algemeen wordt de vorm door lord Russell aan zijn ontslag gegeven, zeer afgekeurd. In het voorgaande is reeds gezegd, dat zijn getrag ook in het Parlement op hevige wijze is aangevallen, en dat de heer d'Israeli o. a., het eene deloyale intrigue noemde.

Uit Frankfurt wordt onder dagteekening van den 30 Januarij geschreven, dat naar hetgeen den vorigen dag in de zitting der militaire commissie is voorgevallen, men het er voor houden mag, dat de Bondsvergadering zal afwijzen het voorstel tot mobilisatie der helft van het bondsccontingent. Men verwacht daarentegen de aanneming van een ander voorstel, strekkende om het bondscleger voert van oorlog te brengen.

Men vernceemt uit Kopenhagen, dat aldair eene commissie van vier hoofdofficieren der genie benoemd is om de einde den staat der vestingwerken in het koningrijk te onderzoeken, en zoo noodig, in staat van verdediging te stellen.

Volgens berichten uit Konstantinopel, zou Khereddin

De commissie ontstaan door het uittreden der heeren B. D. Bosscher en A. Kony, die dit jaar, volgens de bepalingen van het reglement, niet herkiesbaar waren, in de commissie benoemd de heeren C. Faber Bossevain en H. Rahusen. De President heeft daarop de uittredende leden toegesproken en voor hunnen ijver en belangstelling dank gezegd. Terwijl een der aanwezigen, jonkh. C. Hartzen, aan de overige leden der commissie den dank der vergadering betuigde. Daarna is aan de vergadering nog mededeeling gedaan van eene missive van de commissie uit assuradeurs te Amsterdam, waarbij deze berigt gaf, dat zij met 1 Januarij van dit jaar eene nieuwe expertise op de Nederlandsche schepen had ingevoerd, met welke verklaringen de Nederlandsche handel-maatschappij genoegen nam. De expertise zal onderscheiden de schepen in schepen voor de groote vaart, Atlantische vaart, groote en kleine kustvaart, terwijl de hoedanigheid van het schip door de letters A, B, C of D zal aangeduid worden. De eerste klasse zal onderverdeeld worden in afl. I en 2; terwijl daarbij tevens het getal jaren zal worden uitgedrukt, gedurende hetwelk het schip waarschijnlijk nog tot deze klasse zal behooren. Nadat de Voorzitter op het groote belang, het gegeven die deze expertise voor de reederijen had, is de vergadering gesloten.

Door den algemeenen kerkenraad der Nederl. Herv. Gemeenten te Amsterdam is eergister het volgende drietal geformeerd: ds. B. J. Adriani, pred. te Haarlem; ds. F. W. B. van Bell, theol. doct. en pred. te Hoorn; en ds. J. Hooijkaas Herderschee, pred. te Nijmegen. Uit welk drietal ter vervulling der vacature van eene predikantsplaats veroorzaakt door het emeritaat van den WelEerw. heer F. H. van Berck Colenbrander, beroepen is ds. F. W. B. van Bell.

Maandag jl. is voor het prov.-gerechtshof van N. Holland te Amsterdam, behandeld de zaak van Jhr. Mozes Salvador en S. Fongers, in appel tegen een vonnis van de arrond.-regtbank van Haarlem. Het hof werd gepreseederd door Mr. G. Schimmelpenninck, raadsheer in genoemd hof. De raadsheer-rapporteur Mr. Wiardi Beckman, na kortelijk den loop van het geding te hebben nagegaan, rapporteert, dat op 14 Dec. 1854 de regtbank in eerste instantie deze zaak heeft behandeld bij afwezigheid der aangeklaagden en na het houden van het getuigenverhoor, bij vonnis van 21 Dec. op grond dat door de beide besch. verschillende aanklachten zijn ingediend tegen de HH. Quarles van Ufford en Gerlings wegens vervalsching en verduistering of vernietiging van authentieke stukken, welke aanklagte niet alleen ongegrond, maar tevens dolo malo gedaan en zoo zij waarheid behelsde, genoemde heeren aan lijfstrafelijke vervolging zouden bloot stellen, alsmede wegens laster in dagblad-advertentieën, genoege, de beide aangeklaagden heeft veroordeeld wegens lasterlijke aanbrenging en laster en wel, de eerste tot 4 maanden gevangenis, f 500 en f 300 boeten en de ontzetting van eenige burgerschapsregten gedurende 7 jaren en de tweede tot 3 maanden gevangenis en eene boete van f 100 en f 50, benevens ontzetting van burgerschapsregten gedurende 5 jaren. Van dit vonnis kwamen de besch. in hooger beroep. De besch. werden bijgestaan door Mrs. A. de Pinto, W. Boonacker en P. A. Haas Az. Mr. A. J. Jolles nam de plaats van het O. M. waar. De eerste besch. Jhr. Salvador, verzocht een oogenblik het woord, zeggende, niet over de hoofdzaak te zullen spreken. Hiertoe verlof bekomen hebbende, vestigde hij de aandacht van het hof al dadelijk op de eerste en derde klachten, aan welke slot hij beschuldigde alleen op eene ernstige en kalme behandeling der zaak aandring, maar geenszins lasterlijke bedoelingen op gaf. Daarop vermeldde hij, dat naar zijn oordeel door den raadsheer-rapporteur verzuimd was te vermelden eene memorie van suggestie, door de aangekl. inleverd en welke memorie hij wenschte, dat bij de stukken zou gevoegd worden. Een tweede punt, dat hij aanstipt, is, dat naar zijn oordeel in het onderzoek van het hof naar de oorspronkelijke aanklacht het onderzoek te veel is geweest personeel naar de schuld van de heeren Quarles v. Ufford en Gerlings en te weinig naar de zaak zelve. Daarop vatte Mr. A. de Pinto het woord op en begon met te verklaren, waarom hij tegen zijne gewoonte alhier te Amsterdam optrad voor het hof. Tot de zaak overgaande, die hij zoo voor de stad Haarlem als den klager en, schoon minder, voor de appellanten noodlottig noemde, herinnerde hij aan het hof alles wat in deze zaak is voorgevallen. Spr. vestigt de aandacht van het hof daarop, dat tusschen 13 Junij tot 22 Nov. niets is voorgevallen in het proces, maar wel daar buiten. Pleiter heeft personeel getracht de zaak geheel uit de wereld te brengen en heeft namens appellanten aan de klagers aangeboden, hun eene verklaring te geven, die hen als privaat-personen geheel in hunne eer zoude herstellen, mits de klachten werden ingetrokken. Doch te vergeefs. Indien nu de klagers eenen harden oorlog zullen hebben te voeren, het is hunne schuld.

Na eene korte pauze vatte Mr. Haas het woord op, om op zijne beurt twee exceptieve defensiën te behandelen, als: 1o. dat door het O. M. formaliteiten zijn nagelaten die het te vervullen had; 2o. dat daardoor verjaring is verkregen. Mr. W. Boonacker behandelde daarop op zijne beurt drie exceptieve defensiën: 1o. dat de dagvaarding van 22 Nov. nietig is; 2o. dat de regtbank verstek had behooren te verleenen; en 3o. eene verjaring. Pleiter las daarop het slot der schriftelijke conclusie voor, strekkende tot vernietiging van het vonnis a quo met toewijzing van de exceptieve middelen van verdediging. Gisteren Dingsdag is voortgezet de zaak in appel van de heeren Jhr. M. Salvador en S. Fongers. De heer advocaat-generaal, Mr. J. A. Jolles, heeft het woord opgevat en in het breede, zoowel de pleiters als den appellant Salvador beantwoord en de ongegrondheid

van al de bijgebrachte exceptieve verdedigingsmiddelen be- toogd. Hij concludeerde mitsdien, dat het hof die middelen zal verklaren ongegrond en ze zal verwerpen, met last, dat met de behandeling der zaak ten principale zal worden voortgegaan.

Hierop hebben andermaal de verdedigers der appellanten, onder bestrijding der verschillende door den advocaat-generaal ontwikkelde stellingen, de middelen voor exceptie verdedigd en toegelicht, terwijl ook de appellanten zelve nog nader sommige punten, met hunne zaak in verband, hebben in het midden gebracht.

De uitspraak van de voorgestelde exceptiën is vervolgens bepaald op aanstaanden Maandag, 's morgens ten 10 ure.

Wij worden opmerkzaam gemaakt, dat bij enkele personen postzegels te koop worden aangeboden, die klaar- blijklijk van de brieven zijn afgescheurd. Deze industrie, hoe nietig, dient echter te worden tegengegaan, weshalve wij niet kunnen nalaten de aandacht onzer medeburgers hierop te vestigen; hen aanradende, niet dan door zeer vertrouwde personen of eigenhandig hunne gefrankeerde brieven op de post te bezorgen. (U. Ct.)

Te Middelburg is den 24sten Jan. eene Soiree litteraire gegeven ten voordeele der stads-armen, welke f 389 heeft opgebracht. Eene afzonderlijke collecte ten behoeve der dia- konie-armen had aldaar f 4516.23 opgebracht.

De Friesche maatschappij tot onderlinge verzekering van schepen te Heereveen gevestigd, hield op den 23sten dezer hare 17de jaarlijksche vergadering.

Uit het verslag der directie werd opgemerkt dat de maat- schappij over het afgelopen jaar geene schade had te ver- goeden, alsmede dat het getal deelgenooten weder aanzien- lijk was toegenomen, en bij het einde des vorigen jaars 81 bedroeg, die gezamenlijk een kapitaal van f 220,700 hadden gewaarborgd, terwijl dat kapitaal in deze maand reeds weder met f 22,300 door de toetreding van 7 deel- genooten, was vermeerderd.

Wij verneemen, dat de gemeenteraad van Appelteren, naar aanleiding van art. 200 der gemeentewet, zich tot Z. M. den Koning zal wenden met verzoek het raadsbesluit te hand- haven, waarbij besloten is, in hooger beroep te komen van het vonnis van het provinciaal gerechtshof van Gelderland in de schoolzaak, aan welk besluit heeren gedeputeerde Staten van Gelderland de goedkeuring geweigerd hebben.

Het Oostenrijksche regeringsblad berigt uit Odessa van 7 Jan: uit St. Petersburg is alhier het hevel ontvangen, om alle door vreemde onderdanen aangekochte granen met eenen prijs, die als maximum bepaald is, te betalen. Dit bevel is strijdig met de vroeger gegeven verzekering, dat alle aan de onderdanen van neutrale staten toebehorende granen tegen den oorspronkelijk door hen betaalden koop- prijs zouden worden overgenomen. Thans is als maximum een prijs bepaald, die nog lager is dan de laagste markt- prijzen tijdens den aankoop waren.

Ter vervaardiging van kunstmelk deelt een dagblad het volgend recept mede, hetwelk, even als voor eenigen tijd ten aanzien van kunstbrot, de aandacht verdient bij het duurdur worden der koemelk. Neem een half ons tot poe- der gebrachte acaeiagom, 3 eijerdojers, 4 oncen honig, 4 oncen zoete amandel- of olijfolie. Meng eerst de gom en de honig goed dooreen, voeg er dan de dojers bij, en meng er daarna bij gedeelten de olie onder. Goed dooreen gemengd zijnde, zal het geheel een gelijkmatig deeg vor- men. Een gedeelte daarvan, met gekookt en bekoeld water langzaam vermengd, vormt eene schoone vloeistof, room- achtig met weinig water, melkachtig met meer, en, als gewone melk, blaauwachtig, met te veel water. De aldus bereide kunstmelk gelijk de koemelk in al hare eigen- schappen en hoedanigheden.

Per Telegraaf.

Londen, 30 Januarij. Lord Palmerston heeft het voorstel gedaan, dat het Huis tot aanstaanden Donderdag zou uiteengaan. Het Hoogerhuis zal insgelijks niet eer dan Donderdag bijeenkomen.

Er is nog niets zekers omtrent de ministeriële crisis be- kend. Heden morgen is er een kabinetsraad gehouden, na welke de graaf van Aberdeen zich naar de Koningin te Windsor heeft begeven.

Londen, 31 Januarij. Graaf Aberdeen is gisteren ten 6 ure van Windsor alhier teruggekeerd.

Aangaande zijn bezoek bij de Koningin is niets officieels bekend geworden, doch het is niet twijfelachtig, dat het ministerie zijn ontslag heeft aangeboden en de Koningin dit heeft aangenomen. Waarschijnlijk zal de Koningin den markies van Lansdowne uitnoodigen een nieuw ministerie te vormen.

De hertog van Cambridge is alhier angekommen.

Advertentien.

MAGASIN DE PIANO'S FRANÇAIS.

VENTE ET LOCATION.

Le soussigné a l'honneur d'annoncer au public que son

Magasin est pourvu d'un riche et exquis assortiment de PIANOS et PIANINOS à cordes verticales, demi et grand oblique avec des mecauiques superieures, barrages en fer, agrafes en cuivre, perfectionnement pour l'accord, barre des sillets harmoniques, pédale celeste, nouveau système d'étaufoirs, contre tirage pour résister à la tension des cordes, chevilles perfectionnées faites d'une seule pièce, n'étant point sujette aux influences atmosphérique, invention appré- ciable surtout dans les pays chauds.

A l'appui de l'identité d'origine de ces instruments, qui sortent tous directement des Manufactures de Paris, on délivre des certificats de la signature d'Erard, de Soufflot, Blanchet et fils, Pleyel, Fournisseurs des cours royales, grande médaille d'or; Jelmini, Wolfel, Blondel, four- nisseurs des Académies royales de musique, médailles d'or; Bernhardt aîné fils à mécanique Rohden, perfectionnement et médaille d'argent. Herman Vygen, A. Bord, Paurell, Scholtus, Herce et Mainé, Daniel, etc. etc., tous brevetés à Paris et à l'étranger.

Le magasin est assorti de Pianos Soufflot et Blanchet en différents formats et à Transpositeur, ainsi qu'ils sont tracés au dessin dans le Magasin.

Pour satisfaire à toutes les demandes on trouvera aussi au Magasin des PIANOS et PIANINOS solides des formes des plus élégantes des facteurs de moindre importance aux prix les plus modérés.

TABOURETS DE PIANO en bois de pallissandre, vis en fer de la manufacture Viau de Paris.

VERITABLES SOCLES A CRISTAL.

Messieurs et Dames, Professeurs de musique, etc., sont invités à venir examiner les différentes fabrications perfec- tionnées.

Nieuwe Uitleg, 110, **VAN OLLEFEN DA SILVA** à La Haye.

CORRESPONDANT DES PREMIERES MAISONS DE PARIS. (757)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 31 Januarij 1855.		Rusland.	
Nederl. Pct.		Ned. W. Schuld. 2 1/2	61 1/2 9/16
Dito Certificat. 3	78 3/16	Hopl 1798/1816	5
Dito Dito. 4	90 3/16 13/16	Dito 1828/1829	5
O. I. Leening. 4	90 3/16	Cert. 1831/1838	5
Amort. Syndic. 3 1/2	89 3/16	Dito Dito	4 1/2
Hand.-Maats. 4 1/2		Dito Hope	4
Belgie.		Dito Stieglitz	4
Certificaten. 2 1/2		Dito dito 5e Ser.	4
D° Rothschild. 2 1/2	49 3/16	Dito 1854	5
Frankrijk.		Inscr. Assig.	6
Obligatiën. 3		Certific. dito.	6
Spanje.		Polen.	
Nieuwe	17 1/16 3/16	Obligatiën	4
Dito Buitnl.	3	Oostenrijk.	
D° Binneal. 2/m.	3	Metalliek	5
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito bet. Amst.	5
Amort. Schuld.	4 1/16	Dito Nation.	5
Portugal.		Dito 1847	5
Londen nieuwe.	5	Dito 1851/1852	2 1/2
Dito uitgest.	4		31 1/2

Denem., bij Hambro 5 pct. 101; Braz. bij Rot- p. s. 500. 5 pct. 96 3/8; Louisiana, bij Hope en C. 5 pct. 99 3/8, 7/8; Mexic., te Lond. 3 pct. 20 3/8; dito Onh. 20 3/8.

Handel noch variatie waren heden meldenswaardig.

FRANKFORT, Dingsdag 30 Januarij. Metalliek 5 64 3/8; Spanje binnenl. 3 pCt. 31 1/8; dito 1 pCt. 17 1/8.

LONDEN, Dingsdag 30 Januarij. Consols op t. 91 91 1/2, 3/8; N. Mexic. 3 pct. 21, 1/4; Peru N. 4 1/4 pct. Gren. Uitg. 5 3/8; Ecuador 4; Sardinie 5 pct. 85; Sp. 3 pct. buit. 36 1/8; dito 1 pct. 17 5/8, 3/8; dito Certific. 4; dito Passivie 4 1/2, 3/8; Russen 4 1/2 pct. 89; dito 5 pct. Holl. 4 pct. 93; dito 2 1/2 pct. 62; Turksche leening 76

PARIJS, Dingsdag 30 Januarij. Fr. 4 1/2 pct. 95.50; 3 pct. 67.75; Sp. binn. 3 pct. 31; dito 1 pct. 17 1/8; Metall. 82 1/2.

WEENEN, Dingsdag 30 Januarij. N. Metall. 85 Leen. 121 1/2; Nat. Leen. 86 3/8; Bankactien 1018; Lomh. 99; Zilver 27; Wissel op Londen 12.19; dito op 149 1/2.

Volgens den Soldaten-Freund zou de Keizer van land een wapenstilstand van 6 weken gevraagd hebben.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage